FROS TIJDSCHRIFT

SPORTSCHIETEN

Martini-Henry MkIV review:

demontage, conservatie, assemblage.

Smith & Wesson model 52

FROS

Editie 2 - 2013

Redactie

Eindredactie
Filip De Leeuw

Redactie
Nico Demeyere
Peter Vandenbussche
Louis vets
Eddy Vanherbruggen
Filip De Leeuw

Layout
Frank Vleugels

Hoofdkantoor

FROS Amateursportfederatie vzw
Huis van de Sport
Boomgaardstraat 22 bus 35
2600 Berchem
Tel.: 03 286 07 60
Fax: 03 286 58 38

VOORWOORD

Beste sportschutters,

"Een schot in de roos, een 'binnentien' zelfs": dat is het minste dat we kunnen zeggen van het eerste exemplaar van het tijdschrift. Letterlijk honderden emails, telefoontjes en persoonlijke reacties kregen we hier op kantoor. Op enkele uitzonderingen na was iedereen lovend over de eerste uitgave.

Naast de schutters zelf, reageerden ook verschillende **handelaars** die het wel zien zitten om **advertenties** te plaatsen. Deze mensen kunnen best contact opnemen met Eddy Van Herbruggen: **eddy.vanherbruggen@fros.be.** Hij kan hen meer vertellen over de mogelijkheden.

In deze tweede uitgave komt een legendarisch sportschutterspistool aan bod: de Smith & Wesson model 52. Niet makkelijk te vinden, maar enorm leuk om mee te schieten. Ook leuk om mee te schieten, maar van een heel ander kaliber, is de Martini Henry MKIV. Beide wapens worden besproken door enkele schutters die in hun pen kropen om ons schrijversteam te versterken. Fantastisch gewoon !

De 5 jaarlijkse controles van de wapendiensten zijn momenteel volop aan de gang. Er gaat geen dag voorbij of we krijgen op kantoor of op de club vragen over deze procedure. Wapenwet-expert Meester Demeyere geeft wat meer uitleg.

"Stilstaan is achteruitgaan!" Met deze spreuk in gedachten, sporen we onze clubs aan om er zoveel mogelijk voor te zorgen dat ze beschikken over VTS gediplomeerde lesgevers (Vlaamse Trainersschool). Om alvast het goede voorbeeld te geven, wil FROS de VTS gediplomeerden onder zijn leden bedanken voor hun inzet en medewerking:

Bent u lid van FROS en hebt u een VTS diploma, stuur ons dan een mailtje (filip.deleeuw@fros.be) om dit te laten weten. Van zodra het nieuwe boek "Sportschieten, hoe begin ik eraan" van Nico Demeyere uitkomt, krijgt u dit gratis toegestuurd. (+/- eind januari)

Alvast prettige feestdagen voor iedereen en geniet van deze tweede editie van jullie schutterstijdschrift!

Filip De Leeuw

FROS
opleiding nieuwe schutters

Fros heeft samen met een reeks sportclubs een opleiding samengesteld die ervaren schutters moet toelaten om nieuwe schutters op een professionele manier te begeleiden. We streven er naar om binnen iedere aangesloten sportclub minstens 1 initiator of trainer te hebben die door de Vlaamse Trainerschool van BLOSO opgeleid werd.

De cursus die FROS aanbiedt aan de clubs laat toe om beginnende schutters beter op te vangen. Het is een goede aanvulling op de begeleiding die reeds in veel van onze clubs zeer goed georganiseerd wordt. Deze cursus zal ook ervaren schutters toelaten om de stap naar initiator op een eenvoudige manier te kunnen realiseren.

Wie interesse heeft om binnen zijn club de begeleiding van nieuwe schutters mee te organiseren kan met zijn bestuur contact opnemen.

Zij kunnen via **eddy.vanherbruggen@fros.be** de begeleidende powerpoint presentatie nu reeds vragen.

Uw club zal geïnformeerd worden wanneer de cursus in uw regio zal georganiseerd worden.

In december gaan de eerste proeflessen door die gegeven worden aan de verantwoordelijken van de clubs die mee de cursus hebben helpen samenstellen.

In januari zal de cursus ingericht worden voor alle leden van clubs die interesse hebben.

Meer informatie over de cursus kan je terugvinden op de FROS website : **www.fros.be**

Meer informatie over de VTS cursus initiator sportschieten kan je , op het moment dat de cursus ingericht wordt, terugvinden op de BLOSO website onder:
http://www.bloso.be/VlaamseTrainersschool/Pages/default.aspx

Smith & Wesson
model 52

Het Smith & Wesson pistool van het type 'Model 52' behoort tot de meeste precieze handvuurwapens die ooit zijn gemaakt. Wat meer is: die nauwkeurigheid is standaard, zoals de fabriek in Springfield, USA, het aflevert, dus zonder enige tuning. Daarom is het, vanaf het begin van zijn bestaan, een vaste waarde voor deelnemers aan wedstrijden van precisieschieten. Dit 'Model 52' bestaat inmiddels al meer dan 53 jaar; het eerste exemplaar verliet de fabriek in1960. Dat gebeurde op vraag van de scherpschutters-opleidingsdienst van het Amerikaanse leger. Die jongens waren zo enthousiast over de prestaties van het 'Model 39', de double-action voorloper van Model 52, dat ze een om een nog verbeterde versie verzochten. Dat werd dus het 'Model 52', die oorspronkelijk de typebenaming 52A meekreeg. Daar werden er maar amper 100 van gemaakt. De echte commerciële productie startte dan in 1961, en de benaming werd vereenvoudigd tot 'Model 52', zonder meer. Die versie schoot uitsluitend met .38 wadcutter munitie, ook in double-action en had een 5-duims loop.

52-1

Sindsdien is dit unieke pistool een vaste waarde bij sportschutters over de hele wereld. Smith & Wesson adverteerde het vanaf het begin als 'the most accurate out-of-the-box target pistol', en daar was geen woord van gelogen. De kwaliteitscontrole was zo uitgebreid dat er slechts een beperkt aantal exemplaren kon worden geproduceerd: twee jaar na de introductie bedroeg de totale productie nog maar 3500 exemplaren. In 1963 werd dan een tweede versie geïntroduceerd: 'Model 52-1'. Die schoot in single-action, had een stalen frame en een vernieuwde hamer. Het succes volgde ogenblikkelijk en S&W had er meteen de klandizie van een trouw koperspubliek bij: schutters op zoek naar de ultieme precisie.

Smith&Wesson®

Het zit vanbinnen.

Nog eens acht jaar later werd dan een nieuwe, bedrijfszekerder extractor met veer toegepast, wat ook een nieuwe typebenaming meebracht: het werd nu Model 52-2.

Het is dit pistool dat talloze wereldkampioenschappen en records op zijn naam schreef, in de hand van schutters als Bill Blankenship. Voor het eerst keken schutters ook uit naar een pistool als het om precisie ging, en niet meer uitsluitend naar een revolver.

Het is dit fraaie pistool dat op deze pagina's is afgebeeld, in al zijn sobere schoonheid. Want uiterlijk ziet deze Model 52-2 er niet bepaald spectaculair uit; geen muzzle-breaks, geen rails, geen gesofisticeerde grepen,... 'Het zit vanbinnen' zou Clouseau zingen. En dat klopt, want de onderdelen van dit handvuurwapen zijn door de vaklui van Smith & Wesson grotendeels manueel op mekaar afgestemd. Dat had nog steeds lage productie-aantallen tot gevolg én een hoge prijs. Maar voor wat hoort wat, nietwaar?

Safe queen

Intussen is dit pistool een echt 'collector's item' geworden, aangezien de productie en de verkoop ervan definitief werden stopgezet in 1993. De geringe aantallen die in omloop zijn maken het een moeilijk te vinden juweeltje, en wie er één heeft bemachtigd doet 'm ook maar zelden weg. Ik kon dan ook mijn vreugde niet op toen ik een jaartje geleden een Duitse wapenhandelaar zag adverteren voor een 52-2 in gloednieuwe staat, originele verpakking incluis. Let wel: ik hàd al meer dan 20 jaar een Model 52-2, maar zo'n buitenkans wou ik toch niet laten liggen. Naar het Oosten getrokken dus, en ter plaatse alles ondergekwijld, want het wapen bleek inderdaad in perfecte staat, en nog vergezeld van een hele doos reserve-onderdelen ook. Bingo! Het resultaat ziet u op de foto's hierbij. Het hoeft geen betoog dat deze vintage Model 52-2 mijn 'safe-queen' is waar niet wordt mee geschoten, en dat de wekelijkse schoten met het andere exemplaar, dat kleine gebruikssporen vertoont, worden gelost.

Wadcutters only

Dat schieten met een 'Model 52-2' is een heel aparte ervaring. Om te beginnen 'eet' deze 52-2 alleen .38 wadcutter munitie. Er past gewoon niks anders in de lader, en in de kamer nog veel minder. Of het nu om fabrieksmunitie gaat, of om reloads, een roll-crimp is belangrijk voor de precisie en ook de lading luistert nauw. Dat is een kwestie van geduldig testen. Maar eens de juiste patroon gevonden, is de nauwkeurigheid gewoon verbluffend. Dat heeft niet alleen te maken met de perfecte pasvorm van slede, loop en frame, maar ook met de vederlichte aftrek, die kurkdroog is en niet 'kruipt' of naveert. Namikken is met dit pistool van groot belang, want de snelheid waarmee de kogel vertrekt is relatief laag. De handgreep die er standaard op zit, ligt nagenoeg perfect in de hand en dat is ook één van de kenmerken die het pistool zijn hoogstaande reputatie heeft bezorgd. Ik heb er ooit een Nill-greep van de orthopedische soort op gemonteerd, maar dat voegde niet echt veel toe aan de greepvastheid en het verknoeide het uiterlijk volledig. De houten grips die S&W er op zet zijn namelijk het mooist. Een greep met een duimrust kan nog nét, maar al de rest is uit proportie.

Uitstraling

Dat die grip zo goed in de hand ligt, heeft te maken met de dikte en de gecheckerde achterkant plus een vrij uitgesproken beverstaart boven de hand. Voor een schutter met grote handen kan in sommige gevallen een trekkerschoentje redding brengen. Het vizier is groot en het oogt daardoor nogal lomp, maar het is zeer precies regelbaar. Dit is nu eenmaal geen dienstwapen, dat snel moet worden getrokken... De bovenkant van de loop is mat gemaakt zodat geen enkele reflectie het zicht op het doel verstoort. De rest van het pistool is hoogglans geblauwd, wat het een prachtige uitstraling geeft. Demonteren en monteren is een fluitje van een cent: nadat de zijpal er is uitgehaald, schuift de slede gemakkelijk van het frame. De loop verwijderen vergt nog één extra behandeling: die zit namelijk in een bushing die met schroefdraad in de slede is bevestigd. Een minuscuul verend palletje voorkomt dat de schroefdraad tijdens het schieten zou loskomen. Eenvoudig, maar het werkt prima. In al de jaren dat ik er mee schiet, is de bushing nog nooit losgeraakt.

Het geheim: de bobbel.

Het grote geheim van de precisie van dit pistool zit 'm echter onder de bushing: op de loop zit vooraan een opvallende 'bobbel'. Die verdikking zorgt ervoor dat de loop rotsvast aan de slede verankerd blijft tot de kogel goed en wel onderweg is. Voeg daarbij de lange geleidingen in de slede en het wordt duidelijk waarom het een koud kunstje is om hier hoge ogen mee te schieten. Een goede schutter komt met die pistool niet uit de ring van de '9'. Bovendien werpt de 52-2 zijn hulzen niet al te ver en netjes naar rechts uit, zodat het ook nog comfortabel schieten blijft. Kortom: dit is het summum voor aangenaam 'tienenmelken'.

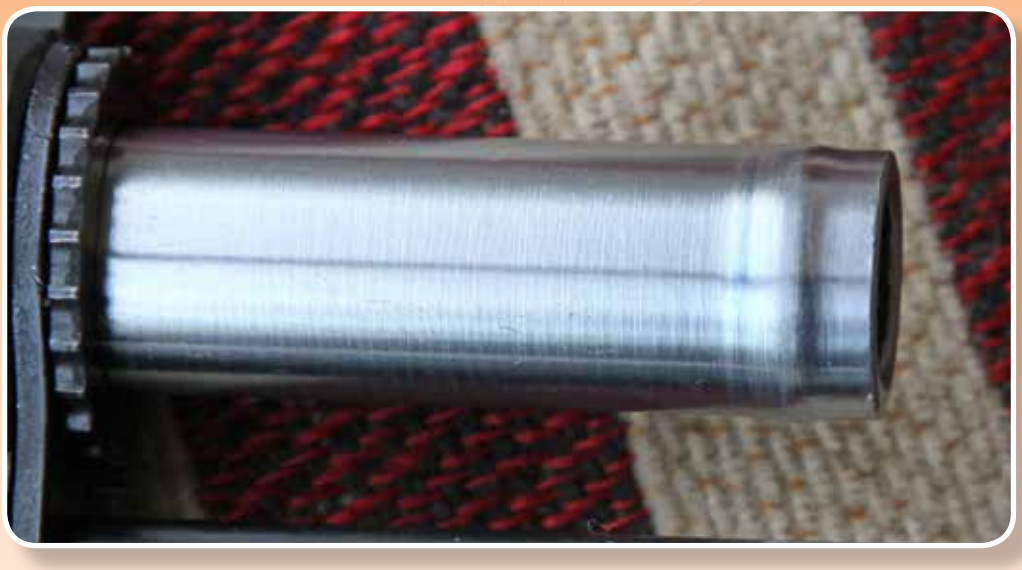

952

Dit pistool is al jaren véruit mijn favoriete wapen, en na al die tijd is het schieten ermee nog altijd puur plezier. Ik ken nog wel meer schutters die twee van deze beauty's in hun kast hebben liggen, en ik kan ze geen ongelijk geven. Het is dan ook echt zonde dat Smith & Wesson dit type niet meer produceert. Ze hebben als troost in 2000 wél de 952 op de markt gebracht, een 9mm-versie van deze Model 52. Maar ook die is inmiddels al niet meer in de handel, spijtig genoeg. Maar... niet getreurd, ook zo'n Model 952 heb ik aan de trekker kunnen voelen, en het rapport van die 'close encounter' mag u in één van de volgende uitgaven van dit magazine verwachten.

Luc De Wandel

WETGEVING

Vijfjaarlijkse controle wapenvergunningen

Enkele weetjes

INLEIDING

Sommige wapenbezitters zullen zich nog herinneren dat de wapenwet van 2006 wapenvergunningen toeliet voor een periode van maximaal 5 jaren. Om de vijf jaar zou elke wapenbezitter dus opnieuw vergunningen moeten aanvragen voor al zijn wapens. Wie vergat aan te vragen, is automatisch zijn wapens kwijt. Bovendien was dit ook nog een zware aanslag op de portemonnee. Per vergunning, en dus per wapen, zou dan een retributie van 65 EUR betaald worden (te indexeren). Deze regeling was in voege vanaf 9 juni 2006 tot 1 september 2008. Allicht heeft u nog vergunningen gezien waar bovenaan in grote letters vermeld is "geldig tot…".

Gelukkig heeft de overheid vrij snel ingezien dat deze maatregel het illegale wapenbezit zou aanmoedigen en niet uitvoerbaar is. De hoge taksen en de zware procedures hadden allicht veel wapenbezitters ertoe aangezet te kiezen voor het illegale circuit. De beperkte vergunningsduur en de hoge taksen hadden de registratie van alle wapenbezit ernstig belemmerd.

Om deze redenen en mede dankzij de inspanningen van Wapenunie werd de wapenwet in 2008 grondig gewijzigd. Het parlement besliste dat de wapenvergunningen terug geldig zijn voor onbepaalde duur. Wapenbezitters moeten dus niet langer om de vijf jaren zelf nieuwe vergunningen aanvragen. Ze dienen geen rekening te houden met de vermelding van de geldigheidsduur bovenaan de vergunning.

Dit betekent niet dat er geen controle meer is op het wapenbezit. Minstens één keer per 5 jaar dient bij elke wapenbezitter een controle plaats te vinden. Het systeem van "periodieke controles" zag het levenslicht. Bij deze controles gaat de overheid na of de wapenbezitter nog steeds aan alle voorwaarden voldoet voor wapenbezit. Eén van deze voorwaarden is dat de wapenbezitter moet aantonen dat hij nog steeds een "wettige reden" heeft voor het wapenbezit. Er wordt eveneens nagegaan of het wapenbezit geen gevaar voor de openbare orde oplevert en of de wapenbezitter de wet naleeft. Als de gouverneur problemen vaststelt, kan de wapenvergunning worden ingetrokken, beperkt of geschorst.

WETGEVING

Vijfjaarlijkse controle wapenvergunningen

Stilaan beginnen de provinciale wapendiensten, in de mate dat ze daar de middelen voor hebben, over te gaan tot de controles. We stellen daarbij vast dat dit niet altijd correct verloopt. Hoewel de wet uitdrukkelijk bepaalt welke punten gecontroleerd moeten worden, geeft elke provinciale wapendienst een eigen invulling aan de controle.

We vinden dan ook dat de tijd rijp is om hier meer informatie over te geven. In deze nota kunt u lezen hoe de controles zullen verlopen en wat u kunt verwachten. We gaan in op het bewijs van de wettige reden voor wapenbezit.

INITIATIEF VOOR DE CONTROLE

Het is de **gouverneur** bevoegd voor uw verblijfplaats die initiatief moet nemen om de controle te organiseren. **De wapenbezitter zelf moet geen enkele actie ondernemen.** U moet dus niets doen.

Bij de controle zal gevraagd worden enkele stukken op te sturen waaruit moet blijken dat u nog aan alle wettelijke voorwaarden voldoet. Het is verplicht om hierop te antwoorden en de gevraagde inlichtingen over te maken. Enkel indien inlichtingen gevraagd zouden worden die niet wettelijk verplicht zijn, moet u de inlichtingen niet overmaken.

Sommige provincies gebruiken hetzelfde formulier als voor de aanvraag van een vergunning. Bij de controle moeten echter niet precies dezelfde punten moeten worden nagegaan dan bij een nieuwe vergunningsaanvraag. Ook zal de **medewerking van de lokale politie** gevraagd worden.

Om de controle uit te voeren dient de provinciegouverneur een **vergoeding** aan te rekenen om de kosten van de controle te dekken (een beetje vergelijkbaar met het systeem van de autokeuring). De vergoeding bedraagt 85 EUR en wordt jaarlijks aangepast aan de index. Momenteel bedraagt de vergoeding **97,09 EUR**. Belangrijk is dat de vergoeding niet per wapen gevraagd wordt, maar per controle. Bovendien kan de vergoeding voor een controle **slechts één keer per 5 jaren** gevraagd worden.

Bijkomende controles zijn altijd mogelijk, maar daar mag geen vergoeding voor aangerekend worden.

Wij raden de wapenbezitters dan ook aan om **bij te houden wanneer** ze **betaald** hebben voor hun vijfjaarlijkse controle.

Te controleren punten

Bij de vijfjaarlijkse controle moet de wapenbezitter aantonen dat hij aan de volgende voorwaarden voldoet: :

- geen veroordeling hebben opgelopen voor een misdrijf dat wapenbezit uitsluit (zie hiervoor de lijst opgenomen in artikel 5, §4 van de wapenwet).
- geen verplichte behandeling in de psychiatrie hebben ondergaan, niet zijn geïnterneerd
- niet het voorwerp uitmaken van een lopende schorsing van de wapenvergunning of van de intrekking van de wapenvergunning om een reden die nog actueel is
- er is geen verzet van meerderjarige inwonende gezinsleden tegen het wapenbezit
- er is nog steeds een wettige reden voor het wapenbezit.

De eerste drie voorwaarden hebben betrekking op de **moraliteit en de geestesgezondheid** van de wapenbezitter. Bij een veroordeling waardoor wapenbezit wordt uitgesloten of bij geestesgestoordheid zal de overheid overgaan tot intrekking van de vergunning.

De **inwonende meerderjarige gezinsleden** moeten dus ook om de vijf jaar opnieuw laten weten dat zij geen bezwaren hebben tegen het wapenbezit.

Tenslotte moet ook worden aangetoond dat de wapenbezitter nog steeds een **wettige reden** heeft voor zijn wapenbezit. Vermits jagers nagenoeg alle nodige wapens kunnen kopen voor het jachtverlof en de andere wettige reden quasi nooit worden aangenomen, zal in de praktijk bijna altijd de wettige reden “sportief- en recreatief schieten” aangetoond worden.

WETGEVING

Vijfjaarlijkse controle wapenvergunningen

Bewijs van de wettige reden voor sportschutters

Het sportschieten kan enkel worden beoefend door wie houder is van een sportschutterslicentie. In elke gemeenschap bestaan er regels die rechten en plichten opleggen aan de sportschutters. Zo is vereist dat een sportschutter regelmatig het schieten beoefent. Via het statuut van de sportschutter is er een quasi permanente controle op de sportschutter.

Daarom is het logisch dat de sportschutter de wettige reden "sportief schieten" kunnen bewijzen op een zeer eenvoudige manier. Het volstaat om een **geldige sportschutterslicentie** voor te leggen. Deze sportschutterslicentie op zich bewijst de wettige reden.

In Vlaanderen kan een sportschutterslicentie geldig zijn in 5 "wapencategorieën":

- Categorie A: de revolver
- Categorie B: het pistool
- Categorie C: lang wapen gladde loop
- Categorie D: lang wapen getrokken loop
- Categorie E: zwartkruitwapens

De sportschutterslicentie bewijst dus automatisch de wettige reden voor het bezit van elk wapen dat tot één van deze categorieën behoort. Wie een sportschutterslicentie heeft voor categorie A, B en D zal dus automatisch de wettige reden bewijzen voor het bezit van revolvers, pistolen en geweren met getrokken loop.

Het Vlaamse sportschuttersdecreet vereist niet dat met elke wapencategorie 12 schietbeurten worden voltooid. Het volstaat dat een schutter, gespreid over minstens 2 trimesters, 12 schietbeurten behaalt Daarbij mag hij gebruik maken van een wapen dat behoort tot een wapencategorie waarvoor de sportschutterslicentie geldig is.

Het is dus volstrekt zinloos om voor één schietbeurt meerdere wapencategorieën te noteren. Deze praktijk, die sedert kort door de federaties wordt aangenomen, biedt geen enkele meerwaarde en veroorzaakt louter administratieve overlast.

Het sportschuttersboekje is een officieel document aan de hand waarvan de jaarlijkse geldigverklaring van de sportschutterslicentie wordt gevraagd. Vervalsing (b.v. noteren van beurten in een andere wapencategorie dan degene van het gebruikte wapen of noteren van fictieve schietbeurten) maakt het misdrijf van schriftvervalsing uit. Wie voor dit misdrijf veroordeeld wordt, kan nooit meer legaal wapens bezitten.

Voorts is nog van belang dat de wettige reden bewezen wordt aan de hand van de sportschutterslicentie, en niet aan de hand van het sportschuttersboekje. Er is geen enkele verplichting om een kopie van het sportschuttersboekje mee te bezorgen aan de federale diensten van de gouverneur. Artikel 2 van het KB van 29 december 2006 verplicht de gouverneur om het bewijs van de wettige reden te aanvaarden met enkel de sportschutterslicentie. Ook om deze reden begrijpen wij niet waarom tijdens eenzelfde schietbeurt het gebruik van meerdere wapencategorieën moet genoteerd worden.

Dit principe kan het beste geïllustreerd worden door enkele voorbeelden.

> *Voorbeeld 1: Piet Piraat is houder van een sportschutterslicentie in categorie A, B en D. Hij is houder van een aantal wapenvergunningen voor de volgende wapens:*
> - *een revolver in kaliber .22 LR*
> - *een pistool in kaliber .45 ACP en een pistool in kaliber 9mm*
> - *een geweer in kaliber .223 Rem.*

De sportschutterslicentie volstaat om de wettige reden te bewijzen voor al zijn wapens. Hij heeft immers een sportschutterslicentie die geldig is voor de wapencategorie revolver, pistool en geweer met getrokken loop.

Voorbeeld 2: Els heeft een sportschutterslicentie geldig voor de categorieën B en D. Ze zag er immers het nut niet van in om een sportschutterslicentie aan te vragen voor categorie A (revolvers) vermits de wapenwet toch niet toelaat om een revolver aan te kopen zonder vergunning. Els bezit de volgende wapens:

- *een revolver in kaliber .357 Magnum en in kaliber .45 LC*
- *een pistool in kaliber .40 S&W*
- *een geweer in kaliber .338 lapua magnum*

Els kan middels haar sportschutterslicentie de wettige reden bewijzen voor het pistool en voor het geweer. Voor de revolver heeft ze geen geldige sportschutterslicentie. Ze mag dus niet aan sportschieten doen met een revolver. Voor de revolver zal ze haar wettige reden moeten aantonen met een attest van recreatief schutter (zie hierna onder 4.2). In dit attest zal de uitbater van de stand dienen te bevestigen dat zij tien keer per jaar met de revolver heeft geschoten. .

Sportschutters hebben er dus alle belang bij om ervoor te zorgen dat hun **sportschutterslicentie geldig is voor alle wapencategorieën** waartoe de wapens behoren die ze op "model 4" hebben. Bij de federatie kan een "**uitbreiding**" van de sportschutterslicentie worden gevraagd zodat ze geldig wordt voor alle wapencategorieën.

Dergelijke uitbreiding kan in beginsel enkel worden toegekend na het afleggen van een praktische en theoretische proef. Echter, een sportschutter die een geldige wapenvergunning heeft voor een wapen in dezelfde categorie, moet de praktische en theoretische proef niet opnieuw afleggen.

De federaties mogen voor deze uitbreiding geen kosten aanrekenen. Wel moet de sportschutter opnieuw alle documenten voorleggen, net zoals bij de aanvraag van een nieuwe sportschutterslicentie (opnieuw uittreksel strafregister en medisch attest voorleggen, deze documenten mogen immers niet ouder zijn dan 3 maanden).

Conclusie: wie een sportschutterslicentie heeft die geldig is voor alle wapencategorieën waarvoor hij wapens bezit, moet geen enkel bijkomend attest opvragen bij de schietstand. Ook het formulier voor de recreatieve schutter moet nooit worden ingevuld. Het is niet nodig om met elke wapencategorie te schieten en het is zinloos om meerdere wapencategorieën per schietbeurt te vermelden.

Bewijs van de wettige reden voor recreatieve schutters

Naast het "sportschieten" is ook het "**recreatief schieten**" **een volwaardige reden voor wapenbezit.** Wie geen houder is van een sportschutterslicentie en regelmatig naar de schietstand gaat is een recreatief schutter. Er bestaat geen statuut voor de wapenbezitter die ervoor kiest om geen sportschutterslicentie aan te vragen en verkiest om buiten elk verband enkele keren per jaar te gaan schieten.

Dit betekent dat recreatieve schutters van geen enkele uitzonderingsregeling in de wapenwet kunnen genieten. Voor elke wapenvergunning dienen zij telkens opnieuw aan te tonen dat ze aan alle wettelijke voorwaarden voldoen. Zo zullen ze praktische en theoretische proeven moeten afleggen alvorens ze een wapenvergunning kunnen aanvragen. Ze zullen ook telkens een medisch attest moeten opvragen.

Om de wettige reden "recreatief schieten" te bewijzen kan de wapenbezitter dus niet terugvallen op een statuut of een ander document. De recreatief schutter moet zijn wettige reden bewijzen door "**schriftelijke bewijzen van vroegere deelname**" aan deze activiteiten voor te leggen. Het is de recreatieve schutter zelf die ervoor verantwoordelijk is bij te houden wanneer hij gaat schieten zodat hij deze schriftelijke stukken kan voorleggen.

WETGEVING

Vijfjaarlijkse controle wapenvergunningen

De regelgeving rond wapens zegt niet hoeveel keer een wapenbezitter aan recreatief schieten moet doen voor er sprake is "vroegere deelname". Nergens is ook bepaald hoe lang "vroeger" is en welke periode het attest moet dekken. Bij de vijfjaarlijkse controle dient te worden bewezen dat de wapenbezitter tijdens de voorbije 5 jaar minstens tien keer per jaar is komen schieten. De vereiste van minimaal tien schietbeurten per jaar zal worden opgelegd vanaf 1 januari 2012. Voor de jaren 2006 tot en met 2011 volstaan 5 schietbeurten per jaar.

De uitbaters van de schietstanden kunnen **geen valse attesten** afgeven. Wapenbezitters die dergelijk attest vragen, alsook schietstanduitbaters die attesten afleveren die niet stroken met de waarheid kunnen vervolgd worden wegens valsheid in geschrifte. Minstens zullen zij in de toekomst geen mogelijkheid meer hebben om nog legaal wapens te bezitten.

Conclusie: wie geen sportschutterslicentie heeft, of wie wapens bezit die behoren tot een wapencategorie waarvoor zijn sportschutterslicentie niet geldig is, dient een bijkomend attest op te vragen bij de schietstand.

GEVOLGEN VAN DE CONTROLE

Positief gevolg

Als blijkt dat de wapenbezitter nog aan alle wettelijke voorwaarden voldoet en zijn wettige reden kan bewijzen, zal de controle positief worden afgesloten. De wapenbezitter ontvangt een **bevestigingsattest** van de controle.

Enkel indien de **wettige reden wijzigt** (b.v. van persoonlijke verdediging naar recreatief schieten) wordt een **nieuwe vergunning** afgegeven. Deze vergunning vermeldt de nieuwe wettige reden maar houdt hetzelfde nummer als de originele vergunning. Er kan voor deze vergunning geen bijkomende retributie worden aangerekend vermits de retributie al betaald wordt voor de controle.

Niet meer voldoen aan de wettelijke voorwaarden / openbare orde

Als de wapenbezitter **niet meer voldoet aan de wettelijke voorwaarden**, kan de gouverneur overgaan tot **beperking**, **schorsing of intrekking** van de wapenvergunning.

Hetzelfde geldt indien er omstandigheden zijn die erop wijzen dat het wapenbezit **een gevaar voor de "openbare orde"** kan inhouden.

De *intrekking* is de zwaarste sanctie. De wapenvergunning wordt definitief ingetrokken.

Bij een *schorsing* wordt de wapenvergunning voor een *beperkte* periode ingetrokken (b.v. gedurende een jaar).

De wapenvergunning kan ook beperkt worden, bijvoorbeeld door het bezit van munitie uit te sluiten.

Een maatregel kan enkel genomen worden na advies van het bevoegde parket.

Wie het niet eens is met de genomen maatregel, kan een **beroep** instellen bij de Federale Wapendienst. Vervolgens kan dan tegen de beslissing in beroep een vernietigingsberoep bij de Raad van State worden ingesteld.

WETGEVING

Vijfjaarlijkse controle wapenvergunningen

Geen wettige reden meer hebben

In de praktijk zijn er veel "recreatieve" schutters die **wel lidgeld betalen** bij een schietstand maar **nooit gaan schieten**. Zij kunnen van hun schietstand een attest krijgen waarin hun lidmaatschap wordt bevestigd. De schietstanduitbater kan echter niet bevestigen dat er regelmatig geschoten is.

In dit geval kan de wettige reden "recreatief schieten" niet meer worden aangetoond. De gouverneur kan dan verschillende maatregelen nemen. In de praktijk kan een intrekking of een beperking van de wapenvergunning overwogen worden.

Er kan overgegaan worden tot **intrekking** in de gevallen waar de wapenbezitter er niet in slaagt aan te tonen dat hij een wettige reden heeft voor zijn wapenbezit, terwijl hij toch de wapens met munitie wenst te behouden. Dezelfde maatregel kan genomen worden als de wapenbezitter niet meer aan de wettelijke voorwaarden voldoet of al de gouverneur kan aantonen dat het wapenbezit risico's voor de openbare orde inhoudt.

Als er geen gevaar voor de openbare orde is, en als aan de andere wettelijke voorwaarden is voldaan, kan de gouverneur overgaan tot **beperking** van de vergunning door het uitsluiten van het bezit van munitie.

Vlaamse Trainersschool
Samenwerkingsverband Bloso - Universiteiten en Hogescholen L.O. - Sportfederaties

Opleidingen voor gevorderde schutters bij de Vlaamse Trainerschool (VTS)

De Vlaamse Trainerschool voorziet in een aantal opleidingen om initiator, instructeur B, trainer B en Trainer A te worden. De initiator zal een beginnend schutter onder zijn hoede nemen, de instructeur B een gevorderd schutter/beginnend competitieschutter en Trainer B een gevorderd competitieschutter. Trainer A is topsport.

Momenteel wordt er achter de schermen hard gewerkt aan een nieuwe instructeurscursus.

In 2014 zijn er een aantal instructeur B cursussen gepland voor het sportschieten, nl. instructeur B kleischieten, instructeur B pistoolschieten, instructeur B geweerschieten.

De instructeur B bestaat uit 4 modules, module 1 een algemeen gedeelte opgelegd door VTS, module 2 en 3 het sporttechnische gedeelte en module 4 de stage. Uiteraard moet je eerst initiator zijn en **de nodige ervaring hebben** om deel te kunnen nemen aan deze cursus.

Voor **module 1** wordt binnen de sporttak schieten geen aparte cursus ingericht! Je zal module 1 dus bij een andere sporttak moeten doen voor aanvang van de andere modules. **Je moet je dus zelf inschrijven in die andere sporttak naar keuze.**

Module 2 en 3 voor instructeur B pistoolschieten en instructeur geweerschieten zijn gepland tussen mei-juni 2014 (M2) en september – november (M3).

Module 2 en 3 voor instructeur B kleischieten zijn gepland september-oktober 2014.

Module 4 (stage) zal na afloop van de cursus gepland worden in functie van de geslaagden.

Gezien de cursussen overlappen, kan je dus niet gelijktijdig deelnemen aan meerdere cursussen!!

Het opleidingstramien instructeur B schieten (Pistool/Geweer/Kleischieten) en toelatingsvoorwaarden zijn vanaf 16 december 2013 terug te vinden op de website van Bloso op www.bloso.be rubriek Vlaamse Trainerschool..

Inschrijven voor module 2 en 3 kan dan ook via deze website. Voor module 1 kan je nu al inschrijven in een andere sporttak.

De cursus initiator kleischieten en initiator pistool en geweerschieten staat voor 2015 op de planning. De cursus trainer B pistool schieten en trainer B geweerschieten zal voor ten vroegste eind 2015 zijn. De cursus trainer B kleischieten is nog onder voorbehoud.

Voor vragen kan u terecht bij nancy.schelstraete@bloso.be

Zoals steeds betaalt FROS 50% van het inschrijvingsgeld terug indien de kandidaat geslaagd is. Als je lid bent van de Antwerpse Federatie (FKPA), betaalt deze de resterende 50% terug.

Michel Gobin
Directeur sportkaderopleiding schieten
Vlaamse Trainerschool

Oproep voor onze VTS-medewerkers: Dag van de VTS-medewerker!

Op **zaterdag 14 december 2013** gaat de vierde Dag van de VTS-medewerker door in het sporthotel van het Bloso-centrum Herentals.

We willen u hierbij vriendelijk uitnodigen en het programma mededelen.

Programma

In de gemeenschappelijke sessie geeft de afdeling Sportkaderopleiding wat meer uitleg omtrent nieuwe projecten en bieden we u een interactieve infosessie aan omtrent het gebruik van sociale media waarin onder meer tips en trics worden aangereikt door Dieter Van Esch, expert sociale media.

De workshops nadien werden op maat van de verschillende groepen medewerkers gemaakt om zo de interactie te optimaliseren. In de workshops trachten we hete hangijzers aan te raken, verbeterpunten binnen de VTS-werking bloot te leggen en een constructief gesprek tussen alle aanwezigen tot stand te laten komen.

We sluiten de voormiddag af met een maaltijd, u aangeboden door de Afdeling Sportkaderopleiding.

Het volledige programma vind je op onze website.

Inschrijven

Voor dit alles is inschrijven verplicht. Dit doet u via dit online inschrijvingsformulier en ten laatste op 02 december 2013. Omwille van organisatorische redenen, kunnen we slechts 180 deelnemers ontvangen. Schrijf dus tijdig in!

Bijkomende informatie

Ik hoop u die dag te mogen begroeten om zo onze werking verder te optimaliseren en u als medewerker te kunnen bedanken voor het harde werk dat u voor ons levert.

In de tussentijd kan u alle vragen omtrent deze Dag van de VTS-medewerker richten aan Ann Lavens (02/209 46 68).

Met sportieve groeten
Hans Ponnet
Afdelingshoofd Sportkaderopleiding

Vlaamse Trainersschool
Samenwerkingsverband Bloso - Universiteiten en Hogescholen L.O. - Sportfederaties

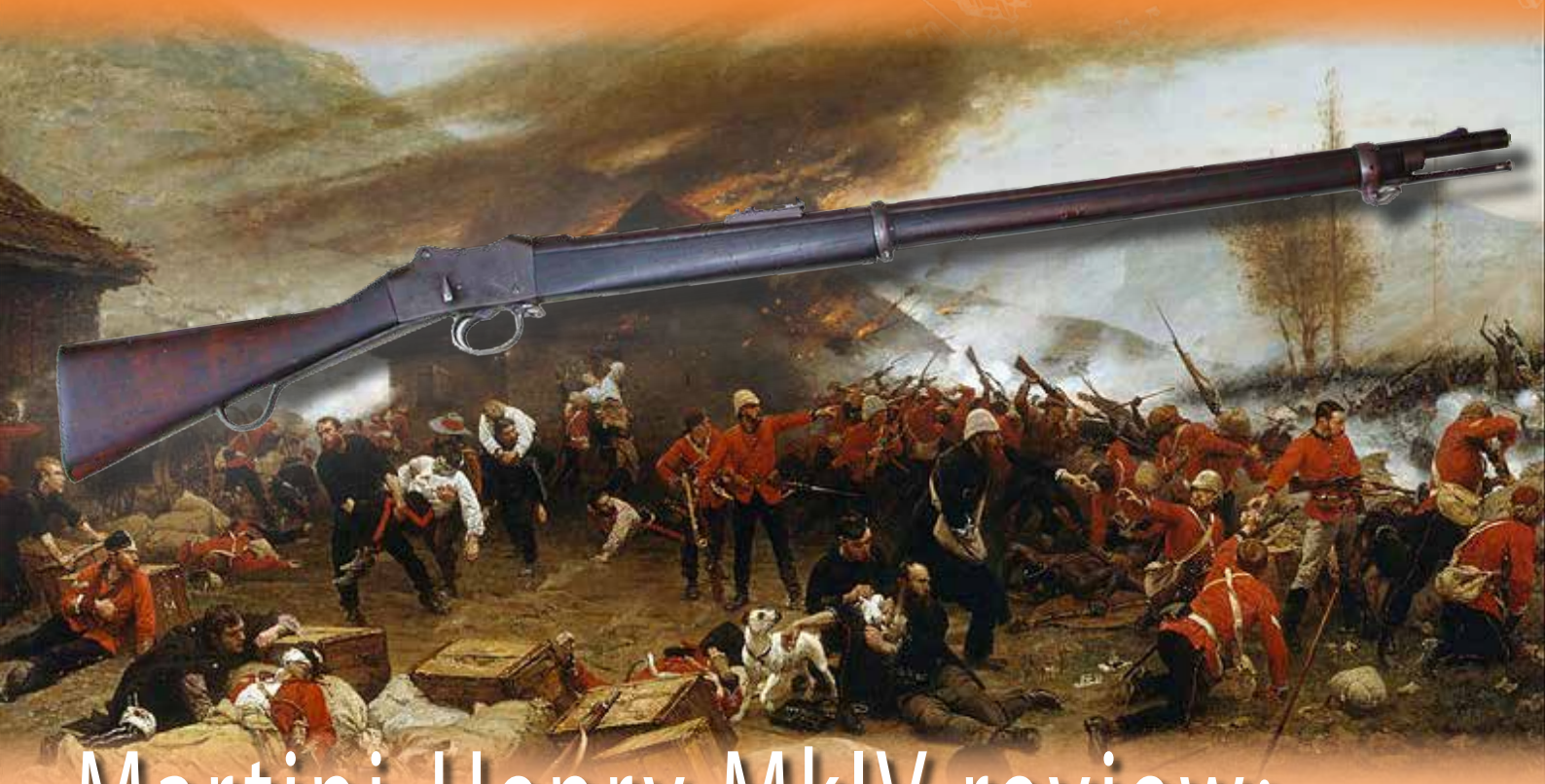

Martini-Henry MkIV review:

demontage, conservatie, assemblage.

Bart De Smaele

Het wapen.

Onderwerp van dit artikel is een Martini-Henry, door de auteur opgepikt op de militariabeurs Wings and Wheels in 2012. De Martini-Henry is een eenvoudig maar betrouwbaar enkelschots achterlader in kaliber .577/450, waarbij het sluitstuk (breech block) door een hendel (lever) onder de kolf bediend wordt.

Van de Martini-Henry bestaan in grote lijnen vier modellen, namelijk de mark 1 (MKI) tot en met de mark 4 (MkIV). Deze laatste is het jongste en op de huidige markt meest voorkomende model.

De Martini-Henry was in de tweede helft van de 19e eeuw het standaard infanteriewapen van de Britse strijdkrachten, ter vervanging van de Snider-Enfield. De Martini-Henry zelf is in 1888 vervangen door de grendelgeweren van het type Lee-Metford en Lee-Enfield. De surplus van de Martini-Henry's werd geleidelijk aan naar de Britse kolonies verscheept.

Het is geenszins de bedoeling om een historisch overzicht van de Martini-Henry of een gedetailleerde handleiding voor demontage/assemblage te maken, in dit artikel zal louter ingegaan worden op enkele opvallende elementen van dit specifieke stuk en er wordt getracht de historiek van het wapen op basis van poinçons (markings) te reconstrueren.

Op het eerste gezicht

Verzamelaars van antieke militaria en antiek in het algemeen moeten zich bedienen van criteria, die gevoed worden door de eerste blik op het stuk. Objectieve criteria daarbij zijn: staat van de oppervlakken (roest en chemische schade in het algemeen, mechanische schade, …), staat van het mechanisme, staat van de loop (indien mogelijk), zeldzaamheid, enzovoort. De meer subjectieve criteria zijn: 'Past dit stuk in de verzameling ?'. Het financiële criterium is voor heel wat mensen een huizenhoge drempel, maar het uiteindelijke en niet te betwisten criterium is: 'Vind ik dit stuk mooi ? Vind ik het verhaal interessant ?'. Dat verhaal lees je, net als bij een landschap of een gebouw, af aan de 'littekens' die het stuk vertoont.

Deze 'littekens' zijn op een wapen zoals vermeld roest(schade), schrammen, breuken en bramen aan de schroeven, de afwezigheid van de oorspronkelijke wandafwerking (finish), herstellingen, en dies meer. Het zichtbare verhaal lees je ook af uit de poinçons (identificatiestempels en keuringsstempels), maar spijtig genoeg is er van de rijke taal der poinçons geen bereikbare database. Hierbij speelt de ervaring en kennis van de verzamelaar dus een grote rol. In een groot aantal gevallen zijn de littekens ook verhuld door de mantel der vet en vuil, of zijn ze gewoon niet zichtbaar zonder het stuk te demonteren. In dat geval kan aan de handelaar de vraag gesteld worden of een field strip mogelijk is. De meeste verkopers zijn daar echter niet happig op, omdat er heel wat knoeiers rondlopen die een basis field strip niet kunnen uitvoeren, wat echter wel noodzakelijk is voor het correct hanteren ervan. Sportschutters aller lande zullen dit laatste met klem beamen. De ervaring van de auteur is dat handelaars meestal argwanend kijken wanneer een basis field strip gevraagd wordt: 'Wat ken jij er nou van, snotneus'. Als er een bordje hangt waarop staat: 'Ne pas faire fonctionner !', hoef je zelfs de vraag niet te stellen.

De Martini-Henry van dit artikel vertoonde, behalve vet en vuil, gebruikssporen op de kolf, afgesleten wandafwerking op de delen die het meest gemanipuleerd worden (hendel, trekker, bajonetnok) en roestpitting op de kolfplaat. Met andere woorden, geen ongewone slijtage. De hendel, sluitstuk, trekker en patroontrekker (extractor) functioneerden naar behoren. De identificatiestempels op de systeemkast (action body) gaven aan dat het een Martini-Henry MKIV uit 1887 was, geproduceerd in Enfield Lock (Londen), maar de oosterse karakters op de kolf gaven aan dat het wapen waarschijnlijk in een Indisch arsenaal had gezeten. Mijn vermoeden dat het om een stuk uit de Nepalese Cache ging, was gewekt.

De 'Nepalese Cache' doet bij een aantal lezers waarschijnlijk wel een belletje rinkelen: in 2004 werd in Nepal door Cristian Cranmer van International Military Antiques een legendarisch wapendepot aangetroffen, opgekocht en doorverkocht. Enkele tienduizenden wapens waren gedurende decennia bewaard en kwamen plots op de markt. Wapens die voordien uitermate zeldzaam waren, werden beschikbaar, waaronder heel wat Martini-Henry's. Was deze Martini-Henry één van deze wapens ? Vermoedelijk wel, maar de demontage zou meer informatie aan het licht brengen.

Demontage.

Voor het demonteren van surplus wapens zijn er heel wat handleidingen en filmpjes op het internet te vinden, maar deze zijn over het algemeen in het Engels, van slechte kwaliteit en/of niet betrouwbaar. Voor de verschillende stappen van demontage werd dus het handboek Military Rifle Disassembly en Reassembly (Mowbray S. & Puleo J., 2007) geraadpleegd, alsook de website The Martini Henry Society (www.martinihenry.org).

De nog vuile onderdelen van de trekkergroep en het sluitstuk.

De demontage (en het manipuleren van vuurwapens in het algemeen) begint altijd (ook al ligt het wapen al tien jaar op zolder) met een veiligheidscontrole: het controleren op de aanwezigheid van munitie in de kamer en/of in het magazijn.

Daarna wordt –indien nodig- meestal de schouderriem afgekoppeld, waarna de kolf losgemaakt wordt. Tenslotte kunnen alle onderdelen van het systeem (trekkergroep, slagpin, …) losgemaakt worden. Ingaan op de details zou ons te ver leiden, maar men kan stellen dat geduld en het gebruik van de juiste materialen en werktuigen aangeraden is. In dit artikel worden enkele opvallende elementen van de demontage van dit stuk vermeld. Zoals bij heel wat antieke wapens met een intens gebruik was er roestpitting op de kolfplaat en op de bajonetnok aanwezig, maar een weinig opvallende roestpitting (meestal niet zichtbaar zonder demontage) was het raakpunt

Op de loop is onder de poinçons goed verscholen pitting zichtbaar.

Het is een plaats waar vocht en vuil gemakkelijk doordringen en bij gebrek aan onderhoud zal hier snel roestpitting ontstaan. Het is echter ook een veel voorkomende schade, die niet altijd direct zichtbaar is, een waakzaam verzamelaar is er twee waard ! Een opvallend zwaar aangetast element was de ijzeren pen (upper band pin) , die vooraan het wapen de bajonetnok en de kolf samenhoudt.

Neus van de kolf, waarin de doorboring voor de upper band pin zichtbaar is.

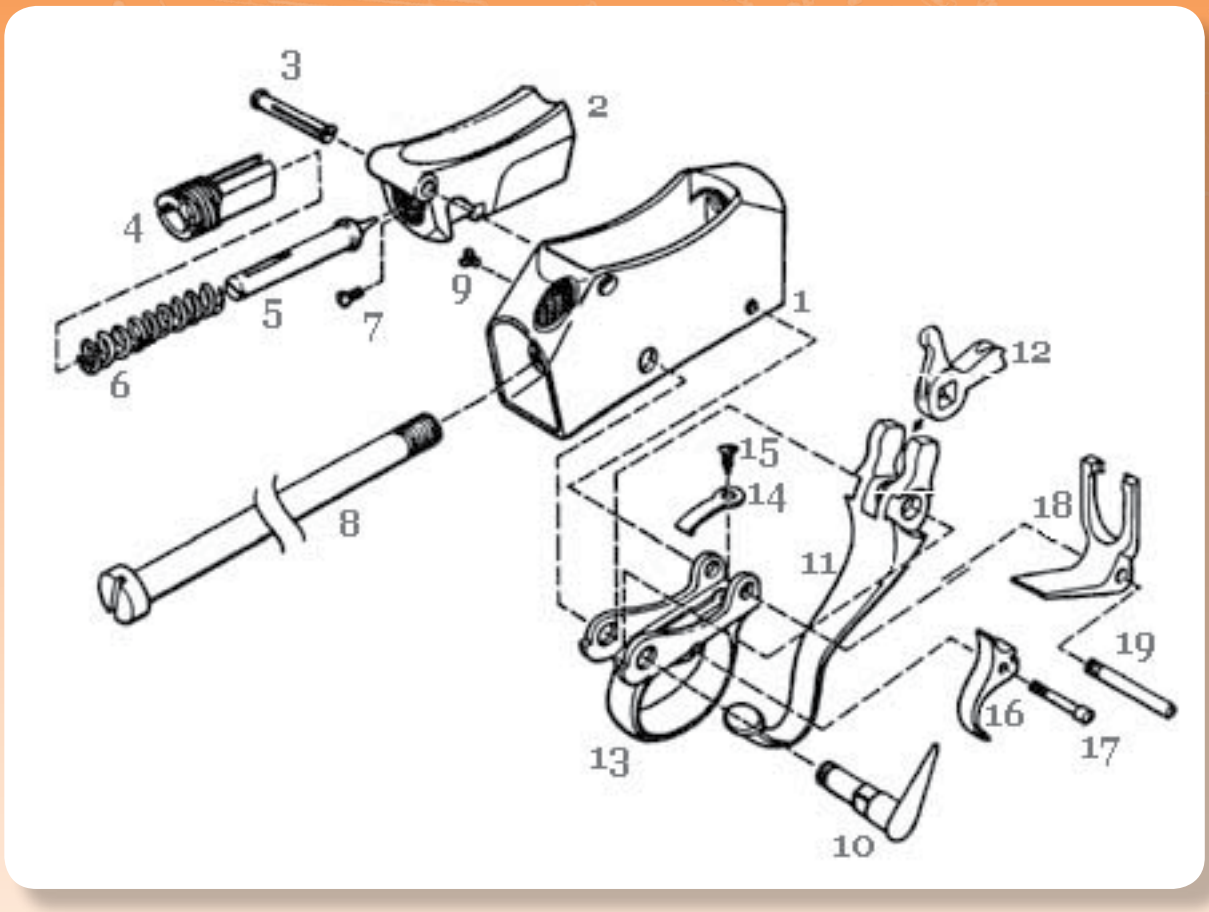

1	systeemkast	action body
2	sluitstuk	breech block
3	splitpen	breech block axis pin
4	firing pin bush	firing pin bush
5	slagpin	striker spring
6	veer	striker
7	borgschroefje	firing pin bush locking screw
8	kolfschroef	stock bolt
9	borgschroefje	cocking indicator locking screw
10	cocking indicator	cocking indicator
11	hendel	long lever
12	tuimelaar	tumbler
13	trekkerbeugel	trigger guard
14	trekkerveer	trigger spring
15	borgschroefje	trigger spring screw
16	trekker	trigger spring
17	borgschroef	trigger axis screw
18	patroontrekker	extractor
19	borgschroef	extractor axis pin

Deze pen was aan het hout van de kolf vastgeroest en het vereiste heel wat moeite om de pen uit de kolf te drijven. Bij het uitdrijven van dergelijke pennen moet men vooral de juiste diameter van pendrijver gebruiken, om het oppervlak van de pen niet in te deuken. Druk de pendrijver ook stevig tegen de pen aan, deze kan immers gemakkelijk afschampen en het wapen beschadigen !

Behalve deze chemische schade was het overgrote deel van de houten en metalen onderdelen heel goed bewaard, vooral vanwege het aaneengekoekte vet dat in het systeem aanwezig was. Dit vet was echter vermengd met allerlei vuil, zoals takjes, haar (mogelijk van borstels ?) en een zandige component. Maar deze laag had er tegelijk voor gezorgd dat de oorspronkelijke wandafwerking van de onderdelen in het systeem intact was. Opvallend waren echter twee kleine losse fragmenten bladkoper. Een hypothese is dat het gaat om fragmenten van hulzen, die bij het uitwerpen (extraction) gescheurd zijn.

De schroeven op alle onderdelen waren opvallend goed bewaard en het leek er op alsof de meeste van deze schroeven sinds de assemblage in 1887 niet losgemaakt waren. Meestal zijn de schroeven bij surplus wapens beschadigd of 'in bramen getrokken', door het gebruik van te grote/te kleine schroevendraaiers of (meer voorkomend) fout gedoseerde kracht. Het zijn vooral de kleine schroeven, bijvoorbeeld borgschroefjes en sling swivel schroefjes die meestal beschadigd zijn. Wanneer een schroef niet lost, kan men ofwel het stuk langer in een roestoplossend middel laten weken, of men kan een lichte tik tegen de schroef geven om ze 'te laten schrikken'. In elk geval is geduld vereist, want ongeduld leidt tot schade. Op een aantal van de delen van het systeem waren ook druppels cosmoline aangekoekt, het product waarmee de meeste verzamelaars een haat-liefdeverhouding hebben.

Twee delen van het wapen werden niet gedemonteerd, namelijk de loop (deze zit in de systeemkast geschroefd) en het laddervizier.

Conservatie versus restauratie.

Verzamelaar en sportschutter moeten steeds een afweging maken om een antiek wapen te conserveren dan wel te restaureren, alvorens het in de kluis te bewaren of het in de schietstand te gebruiken. Bij een conservatie worden ingrepen uitgevoerd die de verdere degradatie van het stuk tegengaan. Bij een restauratie wordt gekozen om het voorwerp te herstellen in zijn 'oorspronkelijke staat', indien deze gekend is. Er worden hierbij onomkeerbare ingrepen uitgevoerd waarvan men aanneemt dat deze dezelfde zijn als bij de productie van het wapen. Een restauratie is een dure ingreep, maar verhoogt de waarde van het stuk.

Men moet zich echter de vraag stellen naar welk punt in de geschiedenis de restauratie teruggrijpt. Dit geldt niet alleen voor surplus vuurwapens, maar ook voor gebouwen, landschappen, enz. Meestal wordt bij een antiek vuurwapen teruggegrepen op de staat waarin het wapen het wapen zich bevond bij het verlaten van de fabriek. Het addertje onder het gras is dat bij een restauratie alle jongere ingrepen weggevaagd (kunnen) worden, het verhaal van het wapen wordt eigenlijk teruggedraaid.

In dit geval is resoluut gekozen voor een conservatie. Dit is het ontroesten en opschonen van alle onderdelen, het invetten van de metalen onderdelen en het terug voeden van het hout.

De conservatie van de metalen onderdelen werd uitgevoerd door de auteur en omvatte het verwijderen van alle vet, vuil en roest en het invetten met een film kogellagervet. De glijdende/draaiende onderdelen van het systeem werden aanvullend met een fijne kruipolie (geschikt voor naaimachines) geolied.

Qua chemische stoffen voor ontroesten, smeren enzovoort zijn heel wat hippe materialen en producten op de markt, maar meestal zijn huis-tuin-en keukenmiddelen heel goed bruikbaar. Voor het opschonen (niet hetzelfde als ontvetten) werd klassieke waterverdrijvende/smerende spray en kunststof schuurwol (géén staalwol) gebruikt. Voor het ontvetten van de metalen onderdelen kan men bijvoorbeeld gewoon benzine gebruiken.

Dergelijke producten zijn goedkoop, doeltreffend en ook gemakkelijk te verwijderen.

De conservatie van de houten onderdelen werd uitgevoerd door Restauratieatelier Hofke Ter Musse in Maarkedal (met dank aan Pedro Pype) en omvatte het ontvetten met terpentijn en het reinigen van de oppervlakken, waarna het droge hout terug met lijnolie werd ingesmeerd. Hierdoor werden de poinçons in de kolf beter zichtbaar.

Het verhaal achter de poinçons.

De meest duidelijke poinçons zijn de identificatiestempels op de systeemkast. Hierop staat aangegeven dat het wapen in de Royal Small Arms Factory in Enfield Lock (Londen) in het jaar 1887 geproduceerd is. De kroon van koningin Victoria (Victoria Regina) markeert de koninklijke goedkeuring, de [IV] geeft het model aan, de [1] geeft aan dat het een wapen eerste klas is (geschikt voor frontdienst).

Er is geen aanduiding van het kaliber. Ook het serienummer lijkt op het eerste zicht niet aanwezig, maar dit was op de voorzijde van de systeemkast aanwezig, een deel dat verhuld is door het voorste deel van de kolf.

Slechts op de nosecap, de laadstok en het sluitstuk was een [IV] aangebracht, wat wijst op een model MkIV.

Op de patroontrekker, de bajonetnok, de hendel, de kolfschroef (stock bolt) en het sluitstuk waren echter poinçons [EM] aangebracht, wat er op wijst dat deze onderdelen oorspronkelijk geproduceerd waren voor de Enfield-Martini rifle, een wapen in een nieuw kaliber (.402) dat de Martini-Henry MkIII moest vervangen. Uit angst voor een logistieke nachtmerrie (het Britse leger liep alzo de kans om zo wel de .577, de .577 voor Bira, de .402 en ook de .303 tegelijk in gebruik te hebben) werden de Enfield-Martini's echter nooit ingezet en alle 49.000 wapens werden omgebouwd naar kaliber .577. De poinçons wezen er op dat het om één van deze wapens ging. De poinçon [EM] op het sluitstuk was doorstreept en op de andere kant was een poinçon IV aangebracht, om duidelijk te maken dat het om een sluitstuk voor dat model ging. De sluitstukken zijn immers niet verwisselbaar van model tot model!

Op de holle schroef die de slagpin in het sluitstuk vasthoudt (firing pin bush), en op de fore-end hook was een poinçon [III] aangebracht, wat er op wijst dat deze onderdelen wel verwisselbaar waren en dat dit deel mogelijk uit een productiestock van modellen MkIII afkomstig was.

De overige stempels waren keuringsstempels. Op het gros van de onderdelen was een 'broad arrow' aangebracht, de keuringsstempel van de War Department die je op nagenoeg elk militair item uit het Britse leger aantreft.

Verder waren op bijna alle onderdelen en voornamelijk op de loop keuringsstempels van Enfield Lock aangebracht. Deze bestaan uit een kroontje, een [E] en een cijfer.

De meest opvallende poinçons waren echter de oosterse karakters die zo wel op de kolf, op de hendel als op de schouderriem waren aangebracht. De oosterse karakters op de kolf waren in een cartouche aangebracht, waaronder een getal van vier cijfers. Rechts ervan was de poinçon [RP 1908] aanwezig.

Hoe dit te lezen ? De karakters werden door Adinda Minnebo (Deuoxtonion vzw) vertaald als zijnde 'Candra', wat 'maan' betekent.

Met andere woorden, het gaat om de 'Chandra'-cartouche, wat er op wijst dat het wapen tussen 1906 en 1909 vanuit Brits Indië naar Nepal verscheept is. Wat zoekwerk op het internet leert dat de wapens in het arsenaal gestempeld werden (vandaar de poinçon [RP], wat wijst op het Britse arsenaal van Rawalpindi, Punjab, huidige Pakistan) en daarna verscheept, dit in drie partijen. De partij met nummers 2500 tot en met 5000 zijn in de lente en zomer van 1908 naar Nepal verstuurd. Dit verklaart de nummering [2721] en het bijbehorende jaartal 1908. De rest van het verhaal kennen we: het wapen lag er tot in 2004 stof te vergaren, tot het door Christian Cranmer ontdekt is.

De nogal schutterige Oosterse karakters op de hendel zijn door Adinda Minnebo vertaald als [2] en [1R].

De [2] zou kunnen staan voor de 2nd Rawalpindi Division (opgericht in 1903) of voor de 2nd Sialkot Cavalry Brigade (deel van de 2nd Rawalpindi div.). Dit laatste is echter minder waarschijnlijk, aangezien het wapen een infanteriegeweer is en geen cavaleriekarabijn. Dan rest de vraag waarvoor de [1R] staat (de 2e Rawalpindi divisie had geen 1e regiment), maar op basis van deze elementen kunnen deze Oosterse poinçons toch redelijk scherp tussen 1903 en 1908 gedateerd worden.

Tenslotte waren er ook op de schouderriem karakters in Hindi aangebracht en ook deze zijn door Adinda Minnebo vertaald.

Het gaat om de naam van een persoon: Shri Naatra Snehu (Meneer Naatra, voornaam Snehu). Het gaat mogelijk om de man aan wie het wapen na 1908 was toegewezen, misschien zelfs de laatste die met het wapen gevuurd heeft...

Het opschonen en terug oliën van het hout had op de kolf drie poinçons zichtbaar gemaakt. Het gaat om een jaartal, namelijk 1891, een [s] en het cijfer 315. Ze lijken ouder dan de poinçons uit 1908, maar de ware toedracht blijft echter onduidelijk.

Assemblage

Na een tocht door het verleden van het wapen kan het terug geassembleerd worden. De moderne soldaat moet zijn wapen blindelings kunnen demonteren en terug assembleren en dit kan meestal met een minimum aan werktuigen, maar in de Victoriaanse tijd was dit zeker niet de bedoeling. Het zal voornamelijk de bedoeling geweest zijn 'het netjes te houden' en de loop te onderhouden. Bij de Martini-Henry kan dit door enkel het sluitstuk te kantelen en de kamer te openen. Door de splitpen (breech block axis pin), die het sluitstuk vasthoudt te verwijderen, kan eventueel ook het hele sluitstuk uitgenomen worden, zonder de rest van het systeem uit de systeemkast te wrikken. Het is echter niet de bedoeling dit regelmatig te doen ! Doe dit zeker met de nodige omzichtigheid en geduld.

De assemblage van eenvoudige onderdelen, zoals de kolf en de bajonetnok, dienen met een normale omzichtigheid te gebeuren. Het assembleren van het sluitstuk (waarin zich een borgschroefje, firing pin bush, veer en slagpin bevinden) spreekt eveneens voor zich, het is een eenvoudig systeem, bestaande uit een beperkt aantal stukken. De moeilijkheid zit echter in het assembleren van het sluitstuk aan de trekkergroep (trigger assembly). Het was tijdens de demontage al opgevallen dat bij het losmaken van de trekkergroep enkel de tuimelaar (tumbler) loskwam, waar zo wel de tuimelaar als de patroontrekker zouden moeten loskomen: de patroontrekker bleef tussen de kamer en het sluitstuk steken.

In dat geval volstaat het middels een houten pen een tik bovenaan op het sluitstuk te geven, op die manier kan je het sluitstuk en de patroontrekker uit de systeemkast schuiven. Bij de assemblage geldt hetzelfde, de hendel en de tuimelaar moeten in het sluitstuk passen, zodat het systeem normaal kan functioneren. Hierbij moeten de twee opstaande delen van de hendel gelijk met de tuimelaar in een verticale positie geplaatst worden, waarbij de tuimelaar in de gleuf van de slagpin klikt. Ook kan een stevige tik bovenaan op het sluitstuk noodzakelijk zijn om de drie delen in elkaar te doen klikken. Bij de assemblage van surplus wapens moet men geduld en voorzichtigheid aan de dag leggen, maar toch steeds in het achterhoofd houden dat het gemaakt is om het heet van de strijd te ondergaan. Dan kan een kleine tik er wel af.

Besluit

Het systeem van de Martini-Henry is eenvoudig maar solide en doeltreffend. Het wapen is een elegante, doch massieve blok staal en hout (3,8 kilogram), waarbij weinig pogingen gedaan zijn om de onderdelen lichter (of goedkoper) te maken. Het gebruik van messing onderdelen, zoals de twee kolfplaatschroeven (stock screws) en de dunne plaat tussen de kolf en de kolfplaat, verraden dat kosten noch moeite gespaard zijn om een wapen te produceren dat zo wel de speren van de vijand als de tand des tijds kon weerstaan.

FROS FUNSHOOTS

FROS funshoots:

In de toekomst vind je in ieder nummer van het FROS tijdschrift een overzicht van alle funshoots die voor iedere schutter met een sportschutterslicentie toegankelijk zijn. We nodigen de FROS clubs dan ook uit om ons hun funshoots of activiteiten die vrij toegankelijk zijn aan de redactie te melden. Indien de kostprijs, de plaats, de manier van inschrijven en de discipline vermeld zijn zal FROS alle funshoots in zijn tijdschrift vermelden.

OVERZICHT WAPENWET 2013

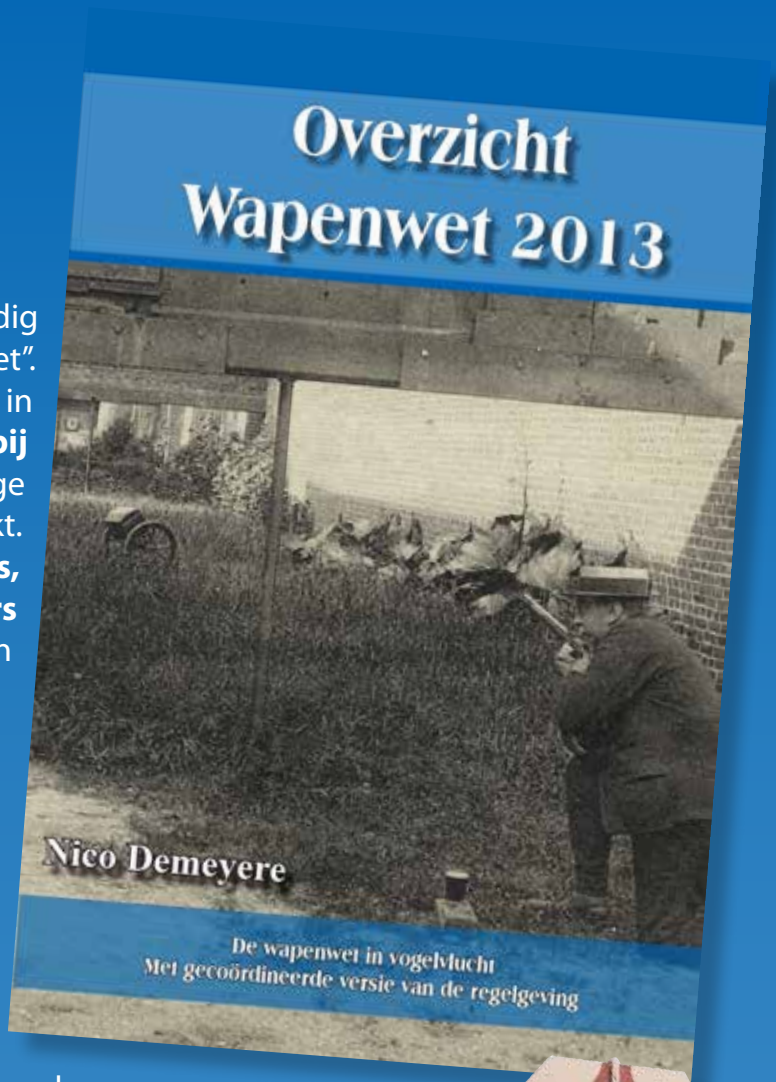

In **september 2013** verschijnt een volledig bijgewerkte versie van het "overzicht wapenwet". Zoals bij de vorige twee edities bevat het werk in de eerste plaats een **praktische handleiding bij de regelgeving** rond wapens. In een eenvoudige taal wordt de complexe regelgeving verduidelijkt. **Wapenbezitters, recreatie- of sportschutters, jagers, wapenverzamelaars en handelaars** vinden in het overzicht een antwoord op hun **vragen** over de **wapenwet**.

Het tweede deel van het boek omvat een **volledig bijgewerkte versie** van de **wapenwet** en de **uitvoeringsbesluiten**. Ook de tekst van de omzendbrief over de toepassing van de wapenwet werd integraal opgenomen.

Het "overzicht wapenwet 2013" houdt rekening met **de laatste stand van zaken** in de **wetgeving** en **administratieve praktijken**. Er werd rekening gehouden met de nieuwe uitvoeringsbesluiten over opslag van wapens, het statuut van de wapenhandel, het verbod op laders met abnormaal hoge capaciteit en ook met de omzendbrief over de toepassing van de wapenwetgeving. Het hoofdstuk over invoer van wapens werd herwerkt om rekening te houden met het nieuwe Vlaamse wapenhandeldecreet.

€28.00

De auteur is advocaat aan de balie te Kortrijk. Hij is als recreatief schutter vertrouwd met de materie en neemt diverse bestuursfuncties waar in schuttersverenigingen. Als expert in de materie wordt hij regelmatig geraadpleegd door overheden. Hij vertegenwoordigt de Belgische sector in diverse internationale organisaties. Hij is auteur van tal van publicaties over de wapenwetgeving en werkte onlangs samen met uitgeverij Larcier voor het samenstellen van een themawetboek over de wapenwetgeving

Bestellen ?

Het boek is te koop op diverse schietstanden en wapenhandelaars. Het kan ook besteld worden in de boekhandel.

Via de website kunt u een exemplaar bestellen door een mail te sturen naar **bestellingen@overzichtwapenwet.be** en **€28** over te schrijven op rekening **BE53 7380 3218 7753** met vermelding van uw naam en het leveringsadres. Uw boek wordt dan zo snel mogelijk per pakketpost opgestuurd.

Voor bestellingen van **meer dan 10 exemplaren** geldt een aangepaste prijszetting. Voor meer informatie hierover kunt u mailen naar nico@demeyerenico.be

Verkoop van wapens, munitie en toebehoren van alle in België verkrijgbare merken en dit aan de beste prijzen.

Ook grote voorraad wapenkasten.

Maandag en Dinsdag gesloten
Woe-Don 17.30u tot 24u
Vrij-Zat 14.30u tot 24u
Zon 11u tot 20u
email :Trefpunt.merchtem@scarlet.be

M.K.G.'s WESTERNCUP 2013

HENDELAKTIE-KARABIJN KAL. 30.30 & >.30

Datum: **zaterdag 7 december 2013 van 09h. tot 18h.**

Plaats: Schietstand "Zavelberg", Kolveniershof
Grote Nieuwedijkstraat 433 te 2800 Mechelen
Tel.: 015/55.43.98

Discipline: A - Hendelaktie-karabijn kal. 30.30 met origineel mikorgaan.
B - Hendelaktie-karabijn kal. > .30 met origineel mikorgaan.
!! Brettel en andere hulpmiddelen niet toegelaten!!
15 wedstrijdschoten, proefschoten vrij.

Totaaltijd: 25 minuten, proefschoten inbegrepen.

Afstand: 25 meter

Trofeeën voor de 3 best geplaatsten en 1ste dame.

Herinneringsgeschenk voor elke deelnemer.

Inleg: 10,00 €. Herkansing: 5,00 €. beste resultaat telt.

Uitreiking trofeeën: om 18.45 u. in de Gildecamer.

Vanaf 12 u. kleine restauratie voorzien.